

Foto
reportáž

Setkání fretek

V minulém čísle jsme vám přinesli rozhovor se zakladatelem Prvního evropského pietního parku panem Pavlem Lukášem. O tom, že z parku nechce dělat žádný smutný „hřbitov“, jsme se přesvědčili jednu zářijovou neděli, kdy se tady sešlo několik desítek chovatelů fretek.

Na rozdíl od chovatelů psů a koček u nás nemají možnost účastnit se výstav či soutěží, a tak se většina z nich téměř nemá šanci setkat s dalšími chovateli a vyměnit si zkušenosti. V menších skupin-

kách do deseti účastníků se občas sejdou třeba s pomocí Internetu, ale tohle byla na naše poměry opravdu „velká akce“, které se účastnilo 25 fretek a zhruba dvojnásobek chovatelů a obdivovatelů těchto čiperných zvířátek.

Fretky soutěžily v přebíhání úzké lávky

a probíhání dvoumetrovou rourou. Tato disciplína byla takřka stejně těžká, protože odráží jedno z významných pracovních využití fretek. Fretky byly původně domestikovány především k chytání myši, ale později se využívaly i při lovu na králíky a k protahování lan dlouhým po-

trubím. Ve světě není toto využití dodnes zapomenuto - zejména ve Velké Británii se fretkám připevňují na postroj tenké lanko, na kterém se pak protáhnou kabely všude, kde je potřeba. Pomáhaly tak zajistit například televizní přenos svatby princů Charlese i Andrewa, protahují telefonní vedení i optické kabely. Tři cvičené fretky Beekham, Posh Spice a Baby Spice zachránily v prosinci roku 1999 londýnský rockový koncert na pěstě nového tisíciletí, sledovaný téměř miliardou televizních diváků. Koncert se totiž konal ve čtvrti Greenwich, kde platí přísný zákaz kopat do země, a tak fretky pilně probíhaly podzemními chodbičkami a kanálky a protahovaly kabely, aby si diváci mohli užít silvestrovské vystoupení skupin jako Simply Red a Eurythmics. Při soutěžích na pražském setkání směli majitelé své závodníky povzbuzovat, lákat, dokonce i podplácet, zakázaný však byl jakýkoliv nátlak nebo tahání za vodítko. Pro ty, kteří si žádnou „návnadu“ nepřinesli, byly k dispozici fretčí dobrotky i hračky. Ačkoliv se většina majitelů zpočátku obávala, že jejich zvíře nebude spolupracovat, proběhla téměř všechna, a některá dokonce v překvapivě krátkém čase. Nejrychlejší byla kladenská fretka Riki, které k proběhnutí dvoumetrovou rourou stačily neuvěřitelné dvě sekundy a šest setin, zatímco pětmetrovou lávku zdolala za 21 sekund (v této disciplíně ji překonala jen Tereza, které stačilo 18 sekund a 78 setin). Kdo by si však myslel, že tu šlo pouze o rychlost a obratnost, velmi by se mýlil. Zvláštní cenu - hebounký pelíšek - získala i fretka Cecílka, která odmítla pokusit se o jakýkoliv sportovní výkon a prokázala tak zcela nezlozmnou (a hlavně vlastní) vůli. Na tu

ostatně má ve svých šesti letech nárok. Další hvězdou byl fretáček Běda, který s přehledem zvítězil v hlasování o nejsympatičtější fretku. Přestože většina začínajících chovatelů shání samičky, skuteční znalci dobře vědí, že samci mají své kouzlo, a nemohli odolat nádhernému fretáčkovi, který ve třech měsících působil svou mohutností jako zcela dospělý. Dalším bodem programu byly informace o Záchraně stanicí zvířat v Jinočnicích (viz Náš miláček 9/2001), kde tou dobou pobývalo zhruba dvacet fretek. Za peníze, které mezi sebou chovatelé vybrali, se pro ně nakoupilo krmení a napáječky. Navíc se několik chovatelů rozhodlo, že jejich nová fretka bude právě odsud, a tak se během září a října z Jinočnic odstěhovalo zhruba osm fretek - doufejme, že nejde o konečné číslo. Je pochopitelné, že podobná akce potřebuje dostatek prostoru i pochopení, a tak přišla nabídka pana Lukáše velmi vhod. Navíc chovatelům poskytli veškerý komfort - prostor pro jednotlivé soutěže, přechodný zákaz volného pobíhání psů (s kterými se některé fretky mohou dostat do konfliktu), stoly, židle, vaříč a vše

potřebné, aby si účastníci mohli dát třeba kávu nebo čaj, a dokonce věnoval i poháry pro vítěze. Nebyl ovšem jediný, kdo nabídl pomoc. Asi největší obdiv mezi účastníky si získali manželé Hermannovi, kteří zajistili roury na probíhání. Původně chtěli přijít i se svou fretčíčkou, která pilně trénovala, ale pár dní před setkáním o ni nešťastnou náhodou přišli. Přesto se ujali měření času při soutěžích a našli v sobě sílu z celého srdce fandit ostatním. Dá se říct, že se jim jejich obětavost snad vyplatila, protože poté, co se dozvěděli o situaci v Jinočnicích, se tam zajeli podívat a odvezli si odtamtud hned dvě nové fretky. Ty navíc měly poměrně malou šanci najít si nový domov, protože poté, co je někdo jako mláďata odložil ve staré krabici, si z hladu okousaly ocásky.

Většine chovatelů se setkání líbilo a přislíbili účast i na příští rok. Doufejme jen, že se do té doby podaří navázat kontakt s případnými sponzory - letošní akce byla totiž čistě v režii několika chovatelů a provozovatele parku. Naštěstí se tohoto setkání nikdo neúčastnil kvůli cenám, ale pro radost z prosluněného odpoledne mezi lidmi se stejným nadšením pro fretky.

Petra Nerandžičová •

